
BArbaricas vicit gentes, Garamantas & Indos
Prædo, quo major nullus in orbe fuit;
ENTius at Latium ipsum ipsasq; expugnat Athenas,
Librorum spoliis victor onustus ovat.

T. A.

BArbaricas vicit gentes, Garamantas & Indos
Prædo, quo major nullus in orbe fuit;
ENTius at Latium ipsum ipsasq; expugnat Athenas,
Librorum spoliis victor onustus ovat.

T. A.

DISSERTATIUNCULA EPISTOLARIS,

Unde Pateat

549. $\frac{2}{2}$. 4

U R I N Æ

Materiam potiùs è

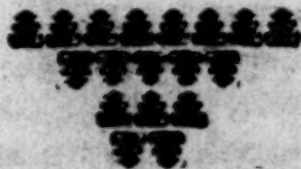
Sero Sanguinis,

Quàm è Sero (quod SUCCO ALIBILI
in NERVIS superest) ad RENES
transmitti.

Authore Thomæ Alvey M. D.

LONDINI, Excusum Anno 1680.

ERATATLUNOULA TTTTCLARIS

U. S. A.

HERN

Alcorno 10000

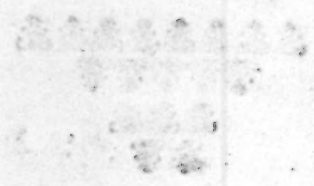
3000 10000

COGNÉ 2000 (2000) ALIBILI
IN HERVIS (2000) 20 2000
unanimis

Anchore Thomp Alvey M. D.

Londini, Excelest Anno 1680.

*Amicissimo Amico suo D. B. Medicinæ
Studio S. P. D.*

Ornatissime Domine,

Dentidem ex me quæris, quid de libello sentiam, quem non ità pridem nobilis vir Entius in lucem emisit, tantis ingenii viribus concinnatum, quasi nè justus quidem, aut par jam dehinc cum eo foret conflictus; quanquàm & in eodem non tot lites diremerit, quot in se verit Medicinæ solo, ille ipse (ut videtur) invictus interim atque inexpugnabilis. Quamobrem video, quàm iniquum mihi certamen futurum sit, si scribendi inscius atque insolens cum tanto medico disceptarem, quem & aliàs mihi nôsse contigerit, non tantùm perpetuis studiis & lucubrationibus consenscentem; verùm etiam victoriis assuetum clarumque, necnon qui reportatis à devicto Parisano spoliis etiamnum reformidetur. Quinetiam pudore suffundor, quoties cogitem, quàm immaniter ingratam rem facturum sim, simul ac me in prælii discrimen dederim, quod alias copias, aliam facultatem exposcit: cùm enim mihi dextrum latus condoluisset, atque aliò tempore graviter decubuissem ex febre, ipse (nequid de arte suâ aut gloriâ detraham) me de vitâ, quæ, ut amitteretur, semel donata erat, bis periclitantem sanitati restituit. Sed tamen vel in hac laboris asperi-

asperitate & quem invitus suscepissem, nisi tu vicisses, quæstionem eam, (undè nempè urinæ materia ad renes deducatur?) hîc paululùm, quoniam ità tibi placuit, non gravabor, quò minùs excutiam; tùm ut tuis aliquam partem studiis obsequar, tùm nè nihil videaris, pro necessitudine istâ, quæ nobis intercessit, à me impetrare potuisse.

Itaque vereor nè in cæteris tam paradoxè memoriæ traditis, tenuitatis maximæ reprehensione non careat, si illud quoque facilius possim concedere, Urinæ scilicet materiam per nervos ad renes deferri: præterquam enim, quòd argumento à Domino Doctore Thruston allato satis vix fecisse videatur aut aliquandò facturum est, ex quo in febribus lucidè constare potest, hanc non aliundè quam è sanguinis penu defluere; Ecquis, quæso, ei unquam concesserit, eam per id genus cæcos & impervestigabiles corporis meatus transmissam veriùs, quàm per patentès arteriarum ductus compulsam in Pelvim se denudò recipere? Profectò, cùm viderim plurimum serosi humoris in modò dictis vasis sanguini immistum circumduci, binasque ab Aörtæ descendenti ramo insignes propagines eò contendere, Egomet mihi oculos (quorum usum Natura non frustrà concedidit) priùs elidi patiar, quàm indè credam feri, quod succo nutritio superest, depluvium fieri, ubi nè vestigium quidem aliquod succi talis appareat, aut cavitas ulla deprehendatur, quantumvis & Petri Borelli experimento innixus (dicentis vel capillos esse concavos) sibi id suo propè ex jure assumpserit. Verùm, ut detur canaliculatos esse intimos nervorum recessus, tenuique humori excipiendo satis amplè patescere; at quo tandem pacto possint scrupi lapillive illi sui in gallinarum aviumque renibus reperti arctissima illorum orificia ingredi? aut ingressi semel angustias istas exindè

exindè deturbari? Ad hunc autem modum arenularum
 trajectionem per corpus fieri debere cuilibet scripta ejus
 vel obiter percurrenti inferre licet, modò (ut supponit)
 in renum Parenchymate nusquam concreverint ex debitâ
 materiâ coagmentatâ, certumque sit & perspectum, quòd
 per unas easdemque vias, quibus exire solet serum, aman-
 dentur, necessum est. Verum enimverò veluti priùs
 (quod ei datum vellem) non æquè satisfacit celeri urinæ
 transitui & copix, ac si hujus reddendæ munus arteriis vi
 quadam impellentibus adjudicetur; propterea quòd in
 nervis, qui tortuosis anfractuosisque flexibus quærunt
 diverticula, rectitudo similiter viarum requiritur, desi-
 derantur insuper ampliores canales & ut protrusivus ille
 corporum motus magis invalescat, pariter ac illud quod
 sequitur (& ut videtur necessario) omnem prorsus su-
 perat fidem. Quid? quod villorum porulis, qui ven-
 triculo & intestinis obtenduntur, ob parvitatem suam in-
 conspicuis, duriusculæ res & visui subjectæ, ita adaptari
 nequeunt, ut transeant, quin aut rumpatur citissime te-
 nellula eorum textura, aut metus erit, ne quocunque
 ferè impetu ductuli obstruantur. Prætereà cùm adeò
 jucundus fuerit, ut quoad tenuissimam chyli partem,
 modum ascensûs è ventriculo se nescire fassus sit, quâ
 ratione inductus existimabit aliquis solidiora corpora
μεινωσεως fursûm adpellere? aut perreptare perforatam
 viscerum lanuginem, relictis intereà patentioribus viis per
 quas crassior chyli pars ad Cor transferri solet, cujus se-
 rum his devehendis vehiculi vice inservit, faciliiori utique
 illorum (si à ventriculo ad fenes iter instituendum est)
 & vix aliàs intelligibili decursu. Cæterùm nè cum cele-
 berrimo Medico, Marte (ut aiunt) proprio conferere
 videar, En ei lites intendunt omnes propè Medici atque
 Anatomici, & ab ipso quærent primùm, quî fiat, quòd,
 vel

vel minimâ violentiâ nervis illatâ, totis artubus contremiscimus & convellimur; universa autem non corrueret facultatum animalium Oeconomia aut falso sero irritata, aut lapillis (qui plerunque superficie asperâ sunt & inæquali) exitum suum per eorundem tubulos quærentibus laceffita? Tùm rogabunt, quare ab inhibitâ suppressâque paulùm urinâ, serum non luxuriet adeò, & inundet, atque ità quasi inebriati flaccescant molles tenerique ductus, ut continuò Paralysis instaret, nimii scilicet madoris nimis frequens Pedissequa? Tùm hîc loci inducent *καρσβαλας* largamque morborum seriem & Iliada, quibus caput impendiò affici debet, quandiu celebrem hanc Palladis arcem, non nisi cloacam statuerit supernè positam aut paludem, collectis ob leve impedimentum foribus, foëdam certè, tantâque Deâ indignum præstituram hospitium. Tùm mirabuntur, quòd omnem spiritibus animalibus ad nervos aditum adimat, duris tamen & ingratissimis hospitibus liberum & expeditum transcursum, spisso item succo ejusque sero attribuat, ne quidquam quidem de contrario retrogradòve in his motu intercogitans, quem tamen (quasi non esset concedendum) ivit explosum, cùm tenuissimis istis & imbellibus corpusculis bellum indixerit. Dein velut ille in controversiam adduxit quid sit, cur Arteria Coeliaca non pariter onus suum in ventriculum deponat ac Emulgens in renem; similiter in se suum retorquebunt arietem atque urgebunt mirum excrementitii liquoris per totum corpus diffusi, occursum, quo eum semel in vesicam Natura unquam coegerit, & non in alias protruserit partes, huic admittendo nimium semper faciles & paratas. Denique ut circa isthac omnis illorum opera ludatur, ipsum tamen hoc irretitum laqueo tenebunt, undè se nusquam valeat expedire. Bilem in sanguine generari non negabit, arbitror, aut eâdem Ictericorum

Ictericorum Urinas intingi & flavescere, indicio quidem certissimo, aliquid per Arterias posse ad Pelvim demitti ; Quodsi hæc ad hunc modum delabatur, clamabunt illicò unâ voce omnes, Quidni & serum sanguinis possit, videant universi ?

Atque hæc nollem à me dicta putares aliquo refellendi studio, nullus quippe dubito, quin qui tot adversas cogitationes tam mirabiliter scriptas Typis semel mandavit, consimili possit ingenii præstantiâ ipse illas ampliùs tueri etiam & cum quadam non tam nominis sui, quàm ætatis dignitate ; quod quidem optandum foret maximè, nè unâ tecum alii in alienas partes justo citiùs transirent, & quò te antea deflexurum notaverim, quàm, quæ contraria nobis sentientes premunt, difficultates audiveris : Eadem enim ipsa fermè tela, quibus in receptissimam sententiam involavit, suæ altiùs infligunt vulnera, ob multas quoque alias & (ut opinor) graviores causas non diu superfuturæ. Quare quandiu propiùs ad veritatem accedere videmur, non equidem novi, cur novis statim atque hætenùs inauditis assensum nostrum præbeamus, tametsi & illorum vis omnis, quibus impetimur, frangi reprimere non possit. Stant utique à nostrâ (ut vides) parte, capaces concavique Arteriarum sinus, qui (ut Gulielmus Fabritius Hildanus auctor est) ad monstruosam amplitudinem extendantur. Tum strenuus & pugil earum, quo vigent, impulsus favet. Tum Emulgentes furculi & redundans denique intra suos parietes uberi flumine serum, quæ quidem incassum quis investigabit in fibris, fibrulis, fibrillis, filamentis, canaliculis, porulis, vil-
B lulis,

lulis, elicibus suis necesse est cogatur fateri; nisi unà cum Glissonio & Whartono (viris alioqui clarissimis) succum quendam in nervis nutritium tam perditè deperiisset.

Jam de reliquo videre est & quò te citiùs dimittam, an mihi in procinctu stent, quæ perillustri viri argumentis possint reponi; nec tamen illa tanti æstimo, ut ad nos multùm pertinere censerem, si radicitus convellerentur necne, ob rationem superiùs à me commemoratam? Te autem ego hìc obnixè rogo, si quas subnectam, responsiones tibi non arridebunt aut probabuntur, id tuæ iniquitati dares, qui ex me hoc pensi petieris, cui perficiundo par non fuerim.

Primum itaque argumentum, nè verbosior sim & excurrat Epistola, ità se habet. Serum sanguinis non est Urinæ materia, quoniam alteruter Ureter ductui Thoracico par est; dein vel minima tantùm portio de hujus penu ad renes transportari possit, vètigalia nempe quæ toti corpori impenduntur, accuratiùs pensitando. Natura autem justam normam servat, & decurtata exiguaque feri pars in festinato Urinæ tractu & copià locum non habet.

Responsio I. Quòd alteruter Ureter ductui Thoracico par est, id impedimento non fit, quin bini totidem Emulgentibus arteriis respondeant, ex quarum valido impulsu & lotii quantitas & illius citatior redditio rectius nobis innotescant, quàm ex nervis qui nec excavantur, nec naturali aliquo motu conspiciuntur incitari. At verò quorsum & cum utrisque ureteribus simul acceptis ductus iste chylo-
doctus

doctus de amplitudine non certaret, haud video, quandoquidem, quousque extendatur, conjecturâ tantum possumus assequi; dein pro comperto habetur hunc transmittendo ad omnes corporis partes chylo sufficere; neque enim alias vias, aut quæ abhinc retrò effluxerunt sæcula, aut hæc nostra ætas (siqua altera ingeniorum ferax extiterit) & dum detexit: idcirco autem & ob hanc ipsam rationem errorem nobis obrepisse, nè dicas: nam ut alia vasa non quæramus, En sufficientiam chyli ferri laticis & ubertatem jam olim in recens à pastu dissectâ cane desumpserim. Siquidem cum huic prius gula tantum non laqueo erat fracta, seu rupto inter secandum casu quodam ductu seu vulnere in eodem punctum facto, lacteum humorem tam pleno torrenti & scaturientibus usque rivis exiluisse memini, ut ab incepto opere, etiam & admotis supervenienti flumini spongiis, aliquantulum desistendum fuit: rapidioris verò perpetuæque ferè serosi humoris transfluxus colligatur vel à repentinâ lactearum subsidentiâ, tum à chylo, qui nonnunquam cruori immistus (ut à spectatæ fidei viris accepi) in eadem patinâ, à sectâ venâ fervere visus fuit; unde non ità sinistra fortassis opinio apud nos Anglos increbuit, nullam nimirum sanguinis in corpore officinam esse, sed inter circulandum confici. Plenitudo ergò in hoc vase & celerior liquoris indè transitus, extensioque, quæ fieri possit, illi Ureterum adæquata, cum adeò liquidò consent, miretur quivis de imminutâ paucâque seri quantitate querimonias, quod ad renes possit traduci; in quo tamen mihi propemodum concessit,

quod forsitan sine vi quadam non eram aliàs ab ipso extorsurus: si enim vel tantillum feri ad renes aliquando depluerit, hoc Urinæ constituens fore aliquam partem principium, unà mecum, crediderim, judicabit.

Argument. 2. In Febribus malignis & pestilentialibus nullum morbi indicium in Urinâ deprehenditur, ergò hæc ab arteriis non proficiscitur.

Respon. Tanquam Thrustonum vel nunc eludat, quem non evincere potuerit, febres putridas & intermittentes omnes de industriâ transiluisse videtur, quæ ex uroscopio dignoscuntur & perfectè solent exindè judicari. Hinc maximè liquet etsi sæpè aliàs, hanc è sanguinis promptuario demitti, ità ut non multùm nostrâ intersit, utrùm illa in malignis fervores possit indicare, ignotâ penitus nobis morborum indole, qui mortale Genus clàm & veluti Pestis adoriuntur.

Argument. 3. Scrupi lapillive in Avium & pullo-
rum Gallinaceorum renibus reperti non possunt cor-
pertransire; ergò nequeunt ad renes cum sero per-
tingere.

Respon. Scrupi illi lapillive, qui in Pennatorum renibus delituisse ab ipso aliòve observati fuerint, ibidem quoque poterant coaluisse, ex aptâ (ut in-
nuerim) materiâ congeniti. Quinetiam intellectu fa-
cilis est, eos per cor iter suum instituere posse,
quam

quam per nervos, modò lapidosas concretiones in renum cavis fieri iverit negatum : an verò possint ejusmodi duriora corpora illuc penetrare, aut unquam perrexerint, mei non est jam expendere, non tam veritatem in sibi invicem discrepantibus sententiis aucupantis, quàm quærentis utra binarum sit verisimilior ?

Argument. 4. Serum sanguinis adhibito foco densatur, non item urina ; ergò diversæ sunt originis & profapiæ.

Respons. E sanguinis gremio & complexibus turbulentam urinam excuti, quam auspicato Naturæ obstetricatu Arteriæ in præceps egerint, extra controversiæ aleam pono : hæc verò non ad instar feri illius, admoto igne concrevit ; sic scilicet à Naturâ cautum est, nè laudabiles particulæ & ad nutriendum idoneæ, unà simul cum excrementitiis, gravi animalium damno exirent ; siquidem eas, quæ tam levi negotio condensantur ad corporis oras, quas alluunt, propulsas agglutinari censeo, in partium substantiam brevi post cessuras, donec nutritionis opus perfectè absolvetur. Quare utile est serum illud ex quo Urinæ materia elicitur, quandiu in orbem cum sanguine revolvitur ; potestque à pertusâ venâ caloris ope coaduniri ; segregatum autem à renum fermento obrisque suis exutum, superfluum evadit, nec aliquatenùs in se coire possit, aut in spissam materiam cogi. Hujus ipsius fermenti muneris est, quòd sanguinem inter meiendum nullus profundit ; vitium nempè

nempe ab exesâ oriens plerunque & deperditâ renum substantiâ, totiesque in senibus lapidem mentitur, ut nescias, an quicquam rem Medicam exercentibus frequentius advertendum obveniat.

Argument. 5. Pisces pro corporum modulo ingentes renes nacti sunt, sanguinis tamen sunt parùm divites, proindeque Urinæ materia non videtur ex hujus promptuario detrudi, sed eandem esse cùm succi alibilis sero.

Respons. Succus alibilis serum urinam constituere potest, quandiu intra Arteriarum limites fluit, idque non in nervis quærimus, ubi nusquam loci reperiatur. Humorem autem ad Piscium renes per eosdem aut analogos canales transportari denuò elutriandum, numquid precor obstaret? Mihi quidèm nec horum amplior compages, nec sanguinis paupertas obices ponere videntur.

Argument. 6. Inter serum sanguinis & urinam nulla affinitas intercedit, ergò hoc non est illius materia.

Respons. Nec oportuit inter cognatos humores talis affinitas intercedere, quali illos vellet conjungendos, tùm propter secretionem à renali fermento (ut autea dixerim) jam factam, tùm ne Animalia debito alimento defraudentur: atque hinc forsàn ratio rectè desumatur, quare homines in morbo Diabete dicto fatiscentibus viribus tam subito marcescunt

cunt & extenuantur. Quod colorem, odorem & saporem Urinæ unâ cum ejus consistentiâ spectat, in his tantam discrepantiam non intelligo, quin uterque humor ex eodem fonte prodeat, suamque potius ex iis ostendent originem, nisi urina à lixiviali renum fermento valdè alienas qualitates nacta sit, vel à vesicâ, ubi diutius commorata fuit; in febrilibus enim insultibus à flammeâ & rubrâ suâ facie natales prodit, in quibus & consistentiam suam recrementis sæpius acceptam referre debet, in sanguineâ massa circumfluitantibus.

Argument. 7. A comesis in cœna Asparagis Urina postridiè mane Mephitin olet, cùm tamen eodem tempore educto sanguine, serum illius suâvem odorem exhalaret; ergò, &c.

Respons. Post aliquot horarum effluxum frustrâ ab emissio sanguine mane quærimus, qualiter ab esu Asparagorum serum spiret, cùm olendi vim & aptitudinem, quam dare solent, vel renes sibi satis diu præripuissent, aut vesica jam absorpsisset. Prætereâ si succi alibilis serum aliquis notaverit tam olidos halitus emittere è nervis nec dùm eliminatum (indè enim secundum ipsum Urina elicienda est) nec me pigebit victas ei manus porrigere, quem jam pridem contrâ itum oportuit, quasi communem veteris verissimæque Medicinæ Hostem. Quotusquisque verò è Medicorum vulgo est, qui non noverit, quæcunque in ventriculo coctionem subeunt, illa in cremoris specie non insuavi odore imbuta lactearum.

lactearum Mæandros ad cor transcurrere, ex hoc postea toti corpori circumfundenda, quorum tamen aliqua putà Terebinthina, Crocus, Rhabarbarum alienum colorem & odorem Urinæ impertiunt. Quî pote hoc fiat ? dignus est vindice Nodus ; nisi Quæstioni satisfactum iri quis putet, dicendo totum hoc lixiviali renum sali, quo pollent maximo, deberi, remque non aliter fieri, quam in artificialibus, ubi in eliciendis herbarum virtutibus Tincturisque faciliùs extrahendis sale Tartari aut Absinthii utimur.

Argument. 8. Nisi tantundem feri in Emulgenti Venâ fluat ac in Arteriâ Emulgenti, ipse de causâ suâ libenter cedit.

Respons. Immò, Etsi par ad sensum feri Quantitas in utroque vase semper circundetur, detrahentibus in se, quod redundet, renibus ; utcunque ratio est, cur æquè libenti animo de causâ suâ cederet, ac si probari potuit, Emulgentem Arteriam majorem feri portionem intra suos sinus ferre, quàm vena, quæ huic respondet, reportaret. Uti enim si quis è præterlabenti fluvio situlam Aquâ plenam dempserit, fluminis motus non interrumpitur, & tantundem aquæ quâ antrorsum quâ à retrò adhuc decurrere videtur : non dissimili prorsus ritu, cùm de seroso latice Pelvis aliquid in suas cavitates excipiat, sanguinis circumvolutio non intercipi debet, sed (alio perpetim & in eodem temporis momento in absorpti feri locum suffecto) nihil usquam advertitur ultrà
citrave

citrave deficere ; nimirum nè aliàs actum esset de
decantatâ suâ *περὶ τὸ κενύμενον ἀκολουθία.*

Ultimum Argument. Nullâ vi aut arte effeceris,
ut injectus in Arteriam Emulgentem liquor per re-
nem in ureterem transeat.

Respons. Experimentum hoc, quanquam & in
Cadavere fortasse non obtineat, vix tamen aut nè
vix quidem concefferit aliquis Naturam non plus in
vivis efficere valere quàm nos arte nostrâ (quæ quan-
tulacunque sit nôrit quisque) possumus ; præsertim
cùm satis supérque liqueat choleram in reliquis re-
nes perreptare, Archei sui regimine & Helmontico
spiritu non penitus destitutos.

En habes tandem, si non omnia quæ scire volu-
isti, at tamen quod summoperè à me exegisti, hoc est,
qualem me in Arteriarum muniis tuendis Patronum
præstiterim, nullis certè libris circumseptum, sed in
clamosâ turbâ propè alia jam tum cogitantem, cum hæc
ipsa tibi avidius efflagitanti contexuerim ; tu verò
(ut dixi) sis in culpâ, si vel minimum in susceptâ
Provinciâ peccatum fuerit ; quicquid enim in hoc
laboris fuit aut operis, id tuo desiderio & precibus
datum fuit. At verò inquires, Tūne igitur, ità exarata
velles prodirent literæ, ut à Doctissimo viro lauream
reportarent, cui toties tuam debueris salutem ? Immò
quidem ego nihil minus opto, aut si id optarem, hoc
indefesso aliquo labore studiove me consequi posse
somnialem ; satis mihi abunde laudis comparaturus,
si post tanti Nominis scriptorem, ità alicui dixisse
C vide-

videbor ut nè pudeat tēve scriptionis nostræ tadeat legentem; dum enim, quomodò vivimus & nutrimur mirâ arte depingit, sanguinem non in pus verti asserit, explodit animales spiritus, pronuntiat homines arborum inversarum similes esse, & ubique non tam verbis pressus & plenus est, quàm controversiarum numero refertus, quas in Medicorum Scholas novitèr erexit, in altiora evehitur, quàm quæ ipse ingenio & doctrinâ inferior capere possum, aut attingere. Quare, qui tam longè supra nos collocantur, eos suspicere solemus & veremur, quos si æmulari non detur ad summa contententes, intereà sperandum est nullis injuriæ fore, quòd nos humi repentes ipsa aliquandò.

Arbusta juvent humilesque myrica.

F I N I S.

5749 $\frac{e}{3}$ 4
5
DE
SECRETIONE

HUMORUM E SANGUINE
EX SOLIDORUM FABRICA PRÆCIPUE
&

HUMORUM INDOLE
Demonstrata,

AUCTORE *K-*
JOHANNE DE GORTER,

Cui accessit Ejusdem

O R A T I O

DE
DIRIGENDO STUDIO IN MEDICINÆ PRAXI.

LUGDUNI BATAVORUM.

Apud JANSSONIOS VANDER Aa, 1727,

c. 2091.